

UBYTOVÁNÍ

Najít nocleh není problém, nabízí se na dvacet hotelů a třicetka penziónů. Dobrou volbou je tříhvězdičkový hotel **Bohemia** (Hradební 20, tel.: 386 352 097, www.hotel-bohemia-cb.cz) přímo v centru, dvoulůžkové pokoje kolem 1500 Kč. Stejně zaplatíte i v hotelu **Amadeus** (Matice školské 9, tel.: 386 352 160, www.volny.cz/hotel-amadeus). V **soukromých penziónech** očekávejte ceny kolem 400 Kč na osobu. Seznam ubytování najdete na www.c-budejovice.cz

AKCE

Přehled kulturních a dalších akcí ve městě, okolí i kraji lze nalézt na adresách:
www.budweb.cz
www.jihocesky-kraj.cz
www.budnews.cz

KAM NA JÍDLO

Výběr gastronomických možností je nepřehledný. Doporučujeme návštěvu restaurace **Zeppelin** (nám. P. Otakara II. 38) ve 3. patře domu přes roh od radnice. Bohaté menu a jedinečný výhled na náměstí. Oblíbený je podnik **Alchymista** (U tří lvů 10) se středověkou kuchyní, nebo **Pohádka** (Lidická 36). **Hacienda Mexicana** (Husova 21) uspokojí zájemce o mexická jídla. Klasickou českou kuchyní nabízí třeba **Hotel Zvon** na hlavním náměstí.

FOTO: ADELA POLÁKOVÁ

Soutok Malše a Vltavy

→ mysla Otakara II. a patří k největším v celé republice. S přesně čtvercovým půdorysem o rozměrech stran 133 m není divu. Prostor je skutečně ohromující. A když je trochu tepla a sluníčka, je nadmíru příjemné sednout si na některou z laviček a vychutnávat do světlých barev laděnou eleganci měšťanských domů z období gotiky, renesance i baroka. Všechny mají podloubí a když je slunce moc, můžete zalézt do některého z mnoha krámků, kaváren či restaurací.

Radnice a kašna

V jihozápadním koutu náměstí stojí velkolepá budova radnice. První písemné zmínky o existenci radnice v Budějovicích sahají až do roku 1387, ovšem kdy byla přesně postavena, či jak vypadala, se neví. Jisté je, že stála na rohu ulic Radniční a Biskupské.

Dnešní bohatě zdobená radniční budova (městský znak,

antické motivy statečnosti a věrnosti nebo čtyři alegorické sochy od Josefa Dietricha umístěné na atice) je z roku 1730 a vznikla rozsáhlou přestavbou renesanční, ale mohutným požárem notně poškozené radnice z poloviny 16. století. Projekt italského architekta Antona Erharta Martinelliho realizoval Pavel Konečný z Třeboně, který stavěl též Samsonovu kašnu (1720 – 1727) stojící uprostřed náměstí. Je honosná, okouzující, řemeslně dokonalá a navíc (s patnácti metry půdorysného průměru) největší v zemi. Původně sloužila jako vodní nádrž. Sousoší J. Dietricha znázorňuje biblického hrdinu Samsona bojujícího se lvem.

Pokud se od radnice vydáte diagonálně do opačného rohu náměstí, ocitnete se u goticko-renesanční, dvaasedmdesát metrů vysoké Černé věže z let 1549 až 1578. Původně strážní věž a zvonice je přístupná ve-

řejnosti a z jejího ochozu můžete přehlédnout celé město i okolí. Věž má pět zvonů. Největší je z roku 1723, jmenuje se Bumerin a váží téměř 3,5 tuny. Nejmladší Budvar je z roku 1995.

Pod věží stojí pomník biskupa Jana Valeriána Jirsíka a jen kousek vedle velkolepý trojlodní chrám sv. Mikuláše. Původní kostel byl založen už ve 13. století, po pozdně gotické přestavbě (1518 – 1535) celý vyhořel, a tak se muselo stavět znovu, tentokrát ve stylu barokním (1642 – 49), od poloviny 18. století je biskupskou katedrálou.

Dnešní ulice U Černé věže se původně jmenovala Židovská. Od poloviny 14. století do roku 1505 v ní totiž sídlila židovská komunita, na místě domu číslo 13 stála gotická synagoga a v Hradební uličce byl malý židovský hřbitov.

Historické okénko

České Budějovice založil Přemysl Otakar II. v roce 1265 na soutoku řek Vltavy a Malše jako středisko královské moci v jižních Čechách. Rychlý rozkvět, podpořený významnými privilegii od Karla IV., zařadil Budějovice ve 14. století mezi nejvýznamnější česká města. Zpočátku tu převažovalo německé obyvatelstvo, Češi tvořili jen asi třetinu. To se ale změnilo po skončení husitských válek – vliv bohatých německých starousedlíků, v jejichž rukou se do té doby soustředila veškerá hospodářská a veřejná moc, postupně ochaboval.

Král Ladislav Pohrobek Budějovice v roce 1453 postoupil coby zástavu Jindřichovi z Rožmberka, ale ne na dlouho. Šlechtic o čtyři léta později zemřel a město nebylo již nikdy zastaveno. Během času pak dál kvetla řemesla i obchod, zakládaly se rybníky a přibývalo privilegií. V roce 1569 sem z Prahy přestěhovali mincovnu a razilo se až do roku 1611. Mezi zásadní momenty v historii města však patří letopočet pozdější – rok 1832. Tehdy totiž začala fungovat (a dodnes se to učí děti

Náměstí Přemysla Otakara II. s budovou městské radnice (vlevo) a Samsonovou kašnou